

ת"פ 40855/09/16 - מדינת ישראל נגד מ.ח.ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40855-09-16 מדינת ישראל נ' ש'

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סטי

נגד

הנאשם מ.ח.ש.

ע"י ב"כ עו"ד חזי כהן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 18.10.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:

א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (4 עבירות);

ב. תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק הנ"ל;

2. לפי המוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן והוגש בעניינו תסקיר מיום 7.10.18: השירות המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם ועל חיובו במאתיים שעות של"צ.

3. עוד לפני מסמכים הנוגעים לבקשת הנאשם להצטרף כחבר באאאאא [נע/1].

4. היום, 24.10.18, טענו ב"כ הצדדים לעונש:

התביעה עתרה לעונש שעיקרו מאסר לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית;

ההגנה עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם;

מעשי הנאשם:

1. במועד הרלוונטי לאישום, היה הנאשם נשוי לנפגעת, ילידת 1999, ובנם היה כבן חודש וחצי.

2. ביום האירוע 8.9.16, אירחו הנאשם והנפגעת את אחותה של הנפגעת ואת חברתה, ובמהלך השיחה אמרה

הנפגעת כי אינה רוצה להביא ילדים נוספים לעולם. הנאשם איים על הנפגעת באמרו לה "אל תגידי דבר כזה אני אעיק עליך כיסא". בין השניים החל ויכוח, והם נכנסו לחדר אחר.

3. בהיותם בחדר אמר הנאשם לנפגעת, כי הוא יכול להעמיד לעצמו אישה שתלד לו עוד ילדים. הנפגעת השיבה כי אף היא יכולה ללכת עם גבר נוסף, ובתגובה דחף אותה הנאשם לאחור באמצעות אחיזה בעורפה.
4. הנפגעת חזרה בוכייה לחדר בו ישבו אחותה וחברתה, סיפרה להן את שקרה, והנאשם איים עליה ש"אם תלכי למשטרה כולם ידעו שאת לוקחת כדורים ואת חולת נפש ואני אדאג שייקחו לך את הילד".
5. הנפגעת עמדה להתקשר למשטרה אך הנאשם חטף מידה את הטלפון והשליכו ארצה. האחות ניסתה להקליט את המתרחש בטלפון הנייד שלה אך הנאשם איים גם עליה ש"אל תקליטי כי אני אשבור גם לך את הטלפון".
6. הנפגעת עזבה את הדירה והנאשם יצא עם אחותה כדי למסור לה את עריסת התינוק, ואז איים הנאשם בשנית על האחות ש"את יודעת שאחותך חולת נפש. תשמרי עליה שלא תצא עם הגברים כי אני אשבור לה את העצמות".

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

1. ההגנה עותרת לאמץ את המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, מחשש לפגיעה תעסוקתית: הנאשם עובד בתחום התכשיטנות, מבקש להירשם כחבר אxxxxxx, וחושש שהרשעתו תשים תקוותו לאל וכך תפגע קשות בקריירה שלו וביכולתו למקסם את פוטנציאל ההשתכרות שלו.
2. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.** (1997)) שאושרה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה.
3. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקום הנאשם; כך במיוחד כשניתן שיקול דעת לרשות מסדירה, ובוודאי כשמדובר על הסדריו של גוף מסחרי (אxxxxxx בע"מ היא חברה פרטית).
4. ההגנה הציגה חלק מהתקנות הפנימיות של חברת אxxxxxx [נע/1], והפנתה לסעיף 2(א) לאותן תקנות. אמנם נדרש כי המציע עצמו כחבר יהיה בעל "עבר תמים ונקי", אך נראה כי לוועד הקבלה שיקול דעת רחב. בנוסף, אין התקנות דורשות גילוי עבר פלילי. מכאן, שעצם הסיכון לקריירה העתידית של הנאשם אינו כה ודאי או קרוב לוודאי כנטען.
5. עתירת ההגנה לביטול הרשעה נדחת אפוא.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - קביעת מתחמי ענישה הולמים:

עמוד 2

1. מעשי הנאשם נעשו במסגרת "אירוע עבירה" אחד, נושא לקביעת מתחם עונשי אחד.
2. עבירת התקיפה מגנה על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות, ועל אוטונומיית האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם. ערכים אלו זוכים להגנה מיוחדת במסגרת הזוגיות והמשפחה, הן בשל עוצמת הפגיעה הנפשית הפוטנציאלית והן בשל קשיי הדיווח והחשיפה. עבירת האיומים מגנה על שלוות נפשו של אדם ועל החופש מלחצים אסורים, העלולים לעלות כדי פגיעה בחופש הרצון והפעולה.
3. הנאשם פגע בערכים אלה באופן משמעותי, אך בוודאי שלא ברמת פגיעה רבה יותר, ויש לציין כי לפי דברי הנפגעת עצמה לשירות המבחן, מדובר היה באירוע בודד וחד-פעמי ולא כחלק ממסכת של אלימות פיזית או מילולית נמשכת. לאחר האירוע עזבה הנפגעת את הדירה שלא על מנת לחזור, ובני הזוג התגרשו בהסכמה.
4. הנזק העיקרי שנגרם הוא נפשי: עלבונה וחרדתה של הנפגעת, והפחד שנפל מן-הסתם גם על אחותה.
5. מדיניות הענישה הנוהגת אינה מחמירה כשמדובר בתקיפות קלות ובאיומים שאינם מלווים באלימות או בנזקחות "אמצעי מדגים" פוגעני. לנוכח הנסיבות, ייקבע מתחם העונש הנוהג, בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם כבן 26, גרוש ואב לילד כבן שנתיים, מתגורר בבית אביו, ועובד כמעצב תכשיטים בxxxxxx. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, אך שירות המבחן דקדק ומצא כי היחסים במשפחה לקו בהסתרה ובהתמקדות בפסאדה חיובית, כך שהנאשם גדל למעשה ללא דמויות סמכותיות ומציבות גבול. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבגרות חלקית והתגייס לצבא, אך שוחרר מחמת מצב נפשי.
2. הנאשם נעדר עבר פלילי.
3. הנאשם נישא לנפגעת בשנת 2016: הקשר בין בני הזוג, הצעירים מדי, היה בוסרי ואופיין באכזבה הדדית לאחר שפגה ההתלהבות הראשונית. הנפגעת עזבה את דירת מגוריהם ועברה לגור אצל הוריה עם בנם הפעוט, ולאחר שבעה חודשי נישואין התגרשו בני הזוג. לדברי הנפגעת, האירוע בו עסקין היה גילוי אלימות יחיד במהלך הקשר עם הנאשם. כיום התקשורת בין הנפגעת והנאשם קונקרטי וממוקד בבנם המשותף. הנפגעת מסרה כי הנאשם מקפיד לקיים את שגרת הביקורים ולשלם המזונות בזמן, והיא אינה חוששת מפניו.
4. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, מתוך תובנה משמעותית לחומרתם, ואף גילה אמפתיה כלפי הנפגעת. את עילת התפרצותו תולה הנאשם ברגשות קשים שחש - אכזבה, ניכור, כעס, תסכול, וחוסר תקשורת עם הנפגעת.
5. שירות המבחן סבר שאולי מוטב שהנאשם יעבור טיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה, אך לנוכח רצונו של הנאשם להתמקד בעבודתו התובענית, נראה היה גם לשירות שניתן לוותר על-כך: מערכת תפיסותיו ודרכי ההתנהגות של הנאשם טובה ותקינה, וההליך המשפטי השיג את שלו בתחום ההרתעה והצבת הגבולות.

6. לעניין ענישה: שירות המבחן המליץ על ענישה שלא תפגע ביכולתו של הנאשם להמשיך באורח חייו הנורמטיבי והיצרני, כשחייב במאתיים שעות של"צ יהווה יסוד של ענישה קונקרטית.

7. לנוכח כלל הנסיבות, יש למקם את עונשו העיקרי של הנאשם בתחתית המתחם, כמאסר מותנה. התחייבות כספית תשמש לתוספת הרתעה וענישה קונקרטית וחינוכית תוגשם באמצעות חיוב בשעות של"צ, אך פחות מהמומלץ. עוד אחייב את הנאשם בפיצוי הנפגעת בגין נזקים לא-ממוניים, כביטוי להכרה בפגיעה שגרם לה הנאשם.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים;
- ב. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ג. פיצוי לנפגעת, ע"ת 2 בכתב האישום, בסך 1,000 ₪ שיופקד עד ליום 1.12.18, אחרת יישא ריבית והפרשי הצמדה מיום האירוע 8.9.16 ועד ליום התשלום המלא בפועל;
- ד. שמונים שעות של"צ לביצוע בעמותת "הגל שלי" בבת-ים. הנאשם הוזר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן;
 - ב. פיקדונות: פיקדון שהופקד בתיק זה, או בתיקים קשורים, יושב לנאשם. הנאשם יוכל לבקש קיזוז הפיצוי מהפיקדון והיתרה תושב לו;
 - ג. עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן;
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.